

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Virorum exempla, qui Deiparam imitantes incorruptum virginitatis florem
custodierunt. Sect. 2. num. 13.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

sub sancto
Brunone.
sub sancto
Iohanne
Gualberto.
sub sancto
Roberto
Abbate.

done Abbati fumpere nitium, Carthufiani à S. Brunone. Ordo Vallis umbrosæ à S. Joanne Gualberto. Cistercienses à S. Roberto primo eorum Abbate, de quo in martyrologio die 29. Aprilis, magis tamen propagati postea à S. Bernardo notæ sanctitatis VII. O.

Ordo Eremitarum Montis Virginis à S. Gulielmo Vercellensi in eodem Monte Virginis prope Neapolim institutus.

Ordo Servorum Beatæ Virginis Florentiæ cœpit.

Ordo Cœlestinorum à sancto Petro Montono.

Ordo Jesuatorum à B. Joanne Columbino Senis inchoatus, &

Ordo Montis Oliveti Senis pariter institutus.

12 Quid dicam de mendicantium Ordinibus, qui in personarum numerum prope modum infinitum in toto terrarum Orbe exereverunt; ejusmodi est Ordo Prædicatorum à S. Dominico fundatus. Ordo minorum à S. Francisco. Eremitarum ab Augustino. Carmelitarum ad Elham Prophetam, & eos qui in monte Carmelo degebant, suam originem referentium, è quibus S. Albertus Confessor die 7. Augusti, & S. Angelus martyr die 5. Maji præcipue claruerunt. Minorum à S. Francisco de Paula, & aliorum ordines, quos brevitatis studio præterimus, qui Ecclesiam Dei vitæ exemplo, & doctrina illustrarunt.

Ordines quoque clericorum regularium, quorum plures post annum Dom. 1300. in Ecclesia germinarunt, eiq; suis institutis in ætatem juvenandis egregiam navant operam, inter quos connumeratur nostra minima Societas Jesu anno 1540. à Paulo III. Pontifice max. confirmata. Quod si quis Religiosorum Ordines (quos in præsentia recensere nimis longum esset, & à nostro instituto alienum) magis in particulari cognoscere desideret, legat nostrum Hieronymum Platum in egregio, quod de bono status Religiosi cluibravit, opere lib. 2. c. 20. & seq. & Paulum Morigiam lib. de origine Religionum.

Ad extremum illud ex Tritem. I. de vitis Illustribus S. Benedicti c. 2. adiciendum videtur in sola provincia Moguntina suo tempore centum & viginti quatuor Abbatis Ordinis S. Benedicti extitisse. (Is autem vixit an-

num circiter 1480.) additque Tritemius de Ordine S. Benedicti, fuisse tempus cum in illo solo ordine quindecim mille Abbatæ numerarentur. Ex quibus aliorum Ordinum cœnobia, & domos, eorumque Religiosos, qui omnes continentiam Deo promittunt, conjicere poterimus.

Atque hæc in universum de eorum multitudine, qui Deiparam imitari, virginitem, vel talem cœlibatum coluerunt; nunc in particulari ad viros, & mulieres, qui hoc vitæ institutum complexi sunt veniamus.

VIRORVM EXEMPLA,
qui Deiparam imitantes incorruptum
virginitatis florem custo-
dierunt.

SECTIO. II.

ET si virginitatis præstantia ea est, ut in quocunque sexu reperitur, omni sit celebranda præconio; In viris tamen præcipue suspicienda videtur: tum propter acriorem, quibus ob fervidiorum corpus constitutione urgentur carnis stimulos, tum propter majores ejus admittendæ occasiones oblicentiam, quolibet sine custodibus, & interdum sine arbitris vagandi; tum etiam quia infamia nota apud cognatos, ac populares, pudor item naturalis ab hujusmodi flagitio absterere magis solent sceminas, quam viros. quare Clymacus gradu 1. Summa, inquit, circa nos Deus in hoc quoque prævidet etiam gerens proca. ut a se femina, quasi frâno quodam pudore refrinxit: nam si hæc ad marem sponte accurreret, non fuisset salva omni caro. hæc Clymacus. quæ omnia S. Augustinus de verbis Domini term. 46. c. 2. confirmat. Cum enim viros, qui uxorem ducere volunt hortaretur ad virginitatem interim servandam exemplo mulierum nubere volentium subjicit. Et tu, inquit, vir si virginitatem servaveris gloriosior eris quam mulier: illam enim premit parentum custodia, refranat inferioris sexus verecundia, postremo leges timet, multa enim præter Deum timet: tu vero solum Deum times, qui major est omnibus. hæc Augustinus.

Hinc etiam factum est, ut quamvis pluri-
mi ex

Prædicato-
rum Ordo à
S. Dominico
constitutus.

Minorum à
S. Francisco
Eremitarum
à S. Augu-
stino.

Carræ ita
vixit ab Elia
Propheta.

Ordo Mi-
norum à
S. Francisco
de Paula.
Societas
Jesu instituta.

Ordo S. Be-
nedicti ex
Tritemio.

Virginitas
tu cuius
gloriam
in vobis
quædam
famula.

S. I.
Vir-
viri-
tu-
pra-
fimo.

mi ex viris virginitatem sanctè coluerint, nam & Apoc. 14. illa centum quadraginta quatuor millia agnum sequentium, dicuntur cum mulieribus non esse coinquinati, quod ad viros spectare perspicuum est, licet eo numero, & feminas comprehendi dixerimus; quia tamen virorum pudicitia propter discurrendi libertatem non aequè, ac mulierum sub custodia aliorum est: Ideò auctores, qui Sanctorum vias scriptis prodiderunt, de virginitatis flore à viris sanctis servato nihil ferè dicere solent, nisi aliqua alia via certo constiterit, eos illum custodisse, quod tamen præ humilitatis modestia viri spirituales de se mirificè occultare consueverunt: quæ eò spectant, ut nemini mirum videri debeat si dum virgines recensemus, complures, qui à pueritia insigni vitæ sanctimonia claruerunt, & certissima conjectura eos virginitate ornatos existimare possimus, hoc in loco taciti prætereamus; aliquos tamen omittere nequivimus.

Illud autem in his animadvertere licet præter incredibilem vitæ asperitatem, & carnis castigationem, quæ corpus suum in servitute redigebant, plerisque omnes ne à mulierum consuetudine ipsorum puritas in discrimen vocaretur, earum conspectum sibi planè interdixisse, ut cum S. Job c. 31. dicere possent: *Pepergi foedus cum oculo meo, ut ne cogitarem quidem de Virgine*, qua de re in fine hujus Sectionis aliquando uberius disseremus.

S. Joseph B. 14. Inter viros, qui potest Christi adventum virginali castimonia floruerunt, si temporis antiquitatem spectes, principem sibi locum vendicat Joseph Deiparæ sponsus sanctissimus, qui Domini Pater meruit appellari: quem Gesion in serm. de Nativitat. Virg. in Concilio Constantensi habito, peculiari privilegio, in matris utero sanctificatum, nullius unquam mortalis noxæ conscium affirmat, additque ejus fomitem, vel extinctum, vel repressum, ne Virginis Deiparæ pulchritudine, & familiaritate læderetur. Cui consentit Echius in sermone de S. Joseph, & Jacobus Christopholytanus in Canticum *Magnificat* in quarta dignitate Deiparæ; quem etiam S. Bernardinus Senensis tomo 3. serm. de S. Joseph arbitratur à spiritu sancto tantæ Virgini non fuisse unione conjugii copulandum, nisi eidem virtutum operatione fuisset similis: Unde, inquit sanctus Bernardinus, credo Joseph mundissimum in virginitate, profundissimum in

humilitate, ardentissimum in charitate, altissimum in contemplatione, &c. ut videlicet esset adiutorium simile virgini. Et quamvis non desint, qui velint S. Joseph aliam prius conjugem habuisse, ex qua suscepit filios, qui in Evangelio fratres Domini nuncupantur; mihi tamen magis sequenda videtur eorum Patrum sententia, qui perpetuæ virginitatis decus ei tribuunt. Id enim sentit Hieronymus libro contra Helvidium, ubi non tantum Mariam fuisse Virginem, sed etiam ipsum, inquit, Joseph Virginem fuisse per *MARIAM*, ut ex virginali conjugio Virgo filius nasceretur: si enim in virum sanctum fornicatio non cadit, & aliâ eum uxorem habuisse non scribitur præter Deiparam, cujus virginitatis custos fuit intergerimus, relinquatur Virginem eam fuisse. Idem sentit Augustinus serm. 15. de Nativ. Domini, & Beda in c. 2. Joann. Rupertus quoque in 2. cap. Matth. non solum illum existimat Virginem: verum etiam Deiparæ, & Joseph apophat locum illum Cant. 2. *Dilectus meus mihi, & ego illi, qui pascitur inter lilia*. Has enim duas personas præ cæteris rectè vocari, & esse lilia ob virginales nuptias & castissimam cohabitationem docet. Idem sentiunt Hugo de S. Doctore libro de conjugio Mariæ. Sanctus Bernardinus loco citato, & Gesion sermone 1. de Nativ. Deiparæ confid. 3. Ejus ratio est quia si Deipara, dum esset provecæ ætatis, à Christo in cruce Virgini Joanni est commendata, quanto magis existimandum est eidem matri in ætate adolescentiore custodem Virginem puritatis studiosissimum assignatum? Hieronymi sententiam amplectitur S. Thom. 3. part. q. 28. art. 3. ad quintum, ubi fratres Domini ex Hieronymi interpretatione non filios Joseph, sed consobrinos Salvatoris sororis Mariæ matris Domini filios intelligimus. Ita S. Thom. quorum mater neque erat filia S. Annæ matris Deiparæ, ut cap. 18. diximus, sed erat ejusdem Deiparæ consobrina. quare mirum non est, si Bernardinus piè credat S. Josephum cum Christo resurrexisse, & anima, atque corpore beatum esse in cælis. Ut sicut, illa sancta familia, scilicet Christus, Virgo & Joseph, in laboriosa vita, & amorosa gratia simul vixerunt in terris, sic in amorosa gloria nunc & corpore, & anima regnent in cælis juxta regulam Apostoli 2. Cor. 1. *Sicut socii passionis istius, sic erunt, & consolationis*. Ita S. Bernardinus Hanc sententiam Suarez tomo 2. in 3. part. disputat. 8. scilicet 2.

sect. 2. vocat satis receptam, & probabilem, camque recipit Barrada lib. 6. cap. 8.

De intercessionis S. Joseph apud Christum & Desiparam efficacia, pulchrè Gerson in sua Josephina hos versus, quos alibi in hoc opere allegavimus, cecinit.

Quanta ô fiducia quanta est

Vu impetrandi, quia dum vir, dum Pater

orat

Vxorem, & natum; velut imperium reputatur.

S. Ioannes
Baptista.

S. Joannes Baptistæ Domini Præcursor virginitatis puritate adeo floruit, ut Angelus à Malachia cap. 3. vocetur: Is à pueritia cibo ex locustis, & melle sylvestri, vestitu autem ex pillis Camelorum utebatur, aiperrimam vitam ab omni hominum consuetudine se junctam in desertis traduxit usque ad diem, ut ait S. Lucas, ostensionis suæ ad Israel.

S. Ioannes
Evangelista.

S. Joannes Evangelista, cui Virgini Christus de cruce matrem Virginem commendavit, quia Virgo erat, Ideo ut ait Hieronymus lib. 1. contra Jovinianum, plus amatur à Domino, & super ejus pectus recumbit, de cuius pectoris sacro fonte fluentia Evangelii potavit.

S. Iacobus
Minor.

Sanctus Iacobus Minor frater Domini virginitatem coluit ex Epiphonio hæret. 30. Quare sanctus Hieronymus libro 1. contra Jovinianum: Iacobus, inquit, frater Domini dicitur tantæ sanctitatis, tantæque justitiæ, & perpetuæ virginitatis & mox: Virgo mysticè virginitatem docet, cum in sua epistola ait:

Iacob. 1.

Omne donum de sursum descendit à Patre lumen, ubi non sunt nuptiæ: de quo ex Hegesippo Hieronymus libro de viris illustribus prodidit eum de matris utero sanctum fuisse, vino, licera, & carne perpetuo abstinuisse, cui soli propter insignem ejus sanctitatem hec erat ingredi Sancta Sacrorum, quod ipsum attestatur Epiphanius hæret. 29.

S. Paulus
Apostolus.

Sanctus quoque Apostolus Paulus, ut testatur Hieronymus Epistola 22. Virgo fuit, quippe, qui 1. Corinth. 7. Virgines, & viduas ad castitatem hortatur exemplo sui, & Tertullianus libro de Monogamia, cap. 3. Apostolus, inquit, Paulus ad Ordinem Spadonum spectat, Propterea & ipse castratus continentiam mavult. Chryostomus libro de Virginitate. Augustinus de gratia, & libero arbitrio cap. 4. Theodoretus in c. 4. epistola ad Philip. idem docent.

Objicies Ignatium epist. ad Philippenses & Clementem Alexandrinum lib. 3. Suom, qui inter conjugatos referant Apostolum Paulum.

Ad Ignatium respondent omnes, locum illum vitio scriptorum esse depravatum, additumque nomen Pauli, quod egregie probat Cardinalis Bellarminus controver. 2. lib. 1. cap. 28. & Cardinalis Baronius tomo 1. ad Annum 57. de Clemente verò Alexandrino deceptum cum levi quadam conjectura, rectè probant iidem Bellarminus, & Baronius locis citatis, hæc autem uberius persequi non est nostri instituti.

Quia etiam, si unum Petrum Apostolorum Principem excipias, quem uxorem habuisse ex sacris litteris accipimus, Virgines fuisse reliquos Apostolos, utpote singulari Dei providentia ad tantum munus deligendos, facile persuaderi potest auctoritate Tertulliani, in libro de Monogamia capite octavo. *Petrum, inquit, solum invenio maritum per scriptum; ceteros autem cum maritos non invenio, aut spationes intelligam, necesse est, aut continentiam hæc Tertullianus: qui etiam plura de cœlibatu aliorum Apostolorum adjicit; & Hieronymus lib. 1. contra Jovinianum; Cum de uno, inquit, Petro scriptum sit, quod uxorem habueris, & de ceteris non sit manifestè relatum, intelligere debemus sine uxore fuisse, de quibus nihil à scriptura significat hæc ille.*

S. Lucas, teste Hieronymo de viris illustribus in Luca, vitam produxit ad quatuor, & octoginta annos uxorem non habens; ex quo colligo virginitatis florem ab eo custoditum: neque enim aliter in viris sanctis communiter significari solet virginitas; si enim S. Franciscus antequam vitam sanctè institueret, mercaturæ negotiis implicatus, singulari tamen Dei beneficio virginitatem conservavit, ut infra dicemus: quidni etiam de S. Luca idem affirmabimus, quippe qui ad Christi Evangelium conscribendum à Deo præordinatus, & à purissima Virgine Virginum de mysteris infantis Salvatoris costit, quæ in suo Evangelio sacris litteris mandavit, instituendus erat: qui etiam Desiparæ effugiem Christum in sinu foventis, picturæ arte ad fidelium consolationem exprimere dignus fuit, quæ omnia familiarem cum Desiparæ purorum amatissima conversationem arguunt.

S. Igna-

S. Ignatius
martyr
virgines
honorificè
compellat.

S. Ignatius epist. 6. ad Philadelphos
virgines monens, ut solum Christum præ-
oculis habeant, enumerat eos, qui in lege
veteri Virgines fuere, & nonnullos etiam,
qui in lege Evangelica: his autem verbis
Virgines affatur: *Momus sum sanctitatem, ve-
stra sicut Elia, sicut Iesu Nave, sicut Melchisedech,
sicut Elia, sicut Hieremia, sicut Ioan-
nia Baptista, sicut dilectissimi discipuli, sicut Ti-
morthei, sicut Titi, sicut Evodii, sicut Clementis,
vel eorum, qui in castitate de vita exierunt: hæc
Ignatius.*

S. Nicolaus
Episcopus.

15. Sanctus Nicolaus Miræ Episcopus vi-
tæ integritate, & miraculis longè clarissimus,
castitatem perpetuò coluit, quam ut melius
assequeretur, legitur æqualium convivia, &
consuetudines vitasse, omnino à mulierum
colloquiis, & conspectu abhorruisse, totum-
que se honestati, ac pudicitie addixisse: reli-
quas verò ejus heroicæ virtutes, vitamque
sanctitatis laude illustrem, cum non sit nostri
instiitii fufius persequi, idèò consultò eas præ-
tereuntes, lectorem ad alios, qui iusto volu-
mine eas pertractarunt, remittimus.

S. Anton.
Abbas.

Sanctus Antonius Abbas teste S. Athanasio
in ejus vita, magna parentum suorum cura nu-
tritrus, ut nihil præter parentes, domumque
cognosceret, innocenter domi habitabat, ad
Ecclesiam cum parentibus sæpè conveniens,
infantium lascivias non sequebatur, adoles-
cens re familiari vendita, pecuniaque in pau-
peres erogata, totum se divino obsequio man-
cipavit, integerrimam verò ejus puritatem, &
animi invictam constantiam ostendunt tenta-
tiones acerbissimæ, quas idem sanctus Atha-
nasiaus prolixè refert, ab immundissimo spiritu
fornicationis immixtæ, ab eodemque Anto-
nio strenuè rejectæ, ita ut fornicationis spiritus
in pueri specie horrido, nigroque aspectu ei-
dem apparens, se ab eo superatum aperitè con-
fessus sit.

S. Hila-
rion. Ab-
bas.

Sanctus Hilarion monasticæ conversa-
tionis in Syria fundator, & cruditor, quin-
decim annos natus post hynestrem temporis
spacium, quo institutus est apud S. Antonium
sacro membra coopertus, vasta & terribili
solitudine Syriæ utebatur, quindecim tan-
tum caryeis post solis occasum vescabatur:
diabolus verò turilabat sensus ejus, & pu-
bescenti corpori solita voluptatum incen-
dia suggererebat, cogebatur Christi tyruncu-
lus cogitare, quod nesciebat, & ejus rei ani-

mo pompam volvere, cujus experimenta non
noverat, (verba sunt Hieronymi, quibus in-
tegerimam ante actæ vitæ puritatem indi-
cat) Hilarion itaque iratus sibi pectus pugnis
verberans: *Ego, inquit, Asella faciam, ut non cal-
citres, nec te hordeo aliam, sed paleis, fame te con-
ficiam, & sti, gravi onerabo pondere, per aestus
indagabo, & frigora, ut cibum potius quàm la-
sciviam cogites, herbarum ergò succo, & paucis
caryeis post triduum, vel quadruduum deficien-
tem animam sustentabat, orans frequenter, &
psallens, & rastrò humum fodiens, ut jejunio-
rum laborem labor operis duplicaret, sicque
carnis tentamenta vicit. hæc ferè ad verbum
ex Hieronymo in ejus vita.*

Malchus captivus monachus, cujus vitam *Malchus
monachus.*
eleganti stylo S. Hieronymus descripsit, paren-
tibus unicus, nullis nec patris minis, vel ma-
tris blanditiis, ut nuptiis copularetur, adduci
potuit, ut propterea domo, & parentibus reli-
ctis, monachus factus sit. Verum cum post
multos annos, contra patris monasterii volun-
tatem, in patriam ad solandam maris viduita-
tem, & paternæ bona pauperibus eroganda re-
diret, à Saracenis in captivitatem adductus, ut
alienam uxorem captivam in conjugem duce-
ret, morte intentata à Domino adigebatur,
quam ille sororis loco habens minime tetigit,
sed divina ope fuga cum eadem lapsus ad ul-
timam senectutem Virgo permanfit, sancte-
que vixit. ejus memoria in martyrologio 21.
Ostobris recensetur.

S. Basilus, & S. Gregorius Nazianzenus cæ-
lestibus moribus, & eximia sanctitate, ac do-
ctrina præditi virginitatem perpetuò coluere, *S. Basil.
S. Gregor.
Nazianz.*
& de Basilio quidem id testatur in ejus vita
Breviarium Romanum die 13. Julii. Idem de
Basilio, & Gregorio Nazianzeno affirmat
Gregorius Presbyter in vita Nazianzeni apud
Surium, die 9. Maii tom 3 ubi utriusque vir-
tutes recensens de eorum castitate integerrima
hæc subjecit: *Nam quid, inquit, de castitate di-
cam, qua toto vita curricula eos pueros, ac fan-
ctos Deo conservavit.*

16. S. Alexius Romanorum nobilissimus, S. Alex.
prima nocte nuptiarum intactam sponsam
relinquens, suscepta illustrium Orbis terræ
Ecclesiarum peregrinatione, Deiparæ adeo
charus fuit, ut Edessæ per imaginem suam,
(quæ nunc Romæ in ejusdem S. Alexii tem-
plo religiosè asservatur) ejus nomen divul-
garet. Is Romam post septendecim annos

X x x

redi-

rediens in paterna domo omnibus incognitus tanquam pauper alios decem & septem annos, vixit, magno humilitatis, paupertatis, & purissimæ virginittatis exemplo omnibus relictis, migravit in cœlum, Innocentio I. summo Pontifice.

¶ S. Joannes Calybita à tugurio, sub quo extremo vitæ tempore habitavit, sic appellatus, claruit Leonis Imperatoris tempore, vel, ut alii malunt, Theodosii Junioris. Is Romæ parente in primis nobili, & in dignitate constituto ortus, veritus ne à parentibus aliquis majoris dignitatis gradus ei procuraretur, neve nuptiis omnino illigaretur, soli Christo militare cupiens, è paterna domo aufugit ad monasterium Achamitarum, hoc est eorum, qui nunquam cubare sunt soliti, ubi monastico habitu suscepto per aliquod tempus versatus est. Sed Romam sub vilissimo habitu reverfus primum in angulo paternæ domus, deinde sub tugurio in Insula Fyberina ignotus parentibus habitavit, à quibus in morte agnitus, clarus miraculis in eodem loco sepultus est extructa ibi in ejus honorem Ecclesia.

S. Ildefonsus Archiepiscopus Toletanus perpetua virginittatis integritate claruit, singulari in Deiparam pietate, cujus perpetuam virginittatem contra quendam Pelagium, & Helladium, qui in Hispania antiquam Helvidii insaniam ab ore revocare studebant, cominus disputando, & eminus, libro ea de re vulgato strenuè defendit, hæreticorumque nefarios conatus penitus compressit. Is cum mense Decembris ipsa nocte, quæ festum præcedebat Annunciationis nuper institutum à Concilio Toletano ante Christi natalem, ad nocturnas vigilias in templum cum clericorum multitudine progrediretur, relictis januis, templum celesti fulgore omnes mirate vident; & sanè majori quàm mortales oculi ferrent; tum cæteris præ terrore alio, atque alio dilapsis, adaram ipse progressus cum nixus de more genibus preces funderet, in cathedra, unde is ad populum concionari erat solitus, Dominam sedentem reperit, & in circuitu ejus omnem absidem virginum choris repletam, quæ Psalmos David mira suavitate concinebant; ipse autem à Deipara evocatus, hæc ab ea verba audivit. Accipe de manu mea munusculum, quod tibi de thesauro filii

mei attuli, cultæ in tuo corpore virginittatis, cum mentis puritate, fideique ardore conjunctæ, nostræque virginittatis defentæ præmium: inter hæc verba vestem suis manibus capite inferuit, hæc, inquit, filii mei, meaque quæ toto anno recurringunt festa celebrato: & his dictis una cum virginibus, & luce, quæ venerat ab oculis ejus, remeavit. Vestis, quam detulerat Dei Mater mira subtilittatis, mirique candoris, olim in Toletana Ecclesia post Saracenorum in Hispania invasionem Oveti servatur. Cixila Ildefonsi successor hæc omnia memoriæ propagavit ex ore Urbani Archiepiscopi item Tolertani, & Eventii Archidiaconi, qui rei gestæ miraculo interfuit, quò modo etiam idem Ildefonsus propter Deiparæ virginittatem defentam à S. Leocadia ante trecentos, & Idem à S. eo amplius annos ex humanis exempta, & Leocadia è sepulchro prodeunte, palmam laudatus sit, tam à infra sect. 4. in S. Leocadia referemus. Sane factus verò Ildefonsus sanctitate, & doctrina illustris ex hac luce migravit sexagenarius anno Domini 669. hæc ex Juliano Archidiacono Toletano in ejus vita apud Sunum tom. 1. & Mariana lib. 6. de rebus Hispaniæ cap. 10. eadem refert Vincentius in speculo historiali lib. 7. c. 120.

Theodulphus Imperatoris cujusdam Romanorum ex sorore nepos, jussu avunculi filiam Regis Britannicæ sibi desponsaverat adhuc puer: adolescens verò factus perpetuæ virginittatis studio, sponsam in uxorem accipere renuit. Cæsar indignatione permotus, illum de patria expulit, qui Treviros veniens, & monasticum habitum suscipiens, sacerdotio initiatus, in arctissimo specu inclusus, lecto & cervicali utebatur lapideo; cujus corpus post sexcentos circiter annos incorruptum se vidisse, narrat Thomas Cantipratensis, quòd incorruptæ virginittatis, qua floruit, ascribendum existimat. erat autem sepultum in parvo Oratorio, in quo altare erat candidissimum ex alabastro, & in latece dextro sepulchrum cum hac inscriptione in pariete.

Sande Theodulpho nostri petimus miserere.
In altera verò parte sepultus erat Theodoricus ejusdem Theodulphi frater, qui cum secutus, in eodem loco vitam beatam duxisse credebatur, tempore Clodovici Regis: hæc ex Thoma Cantipratensi, qui ex vetustissima

*Achamita
Monachi,
qui sint.*

*Idem alba
veste à
Deipara
insignitur,
ac laudatur.*

Theodulphus Romanus.

Theodulphi corpus incorruptum servatur.

fama fama hanc narrat historiam lib. 2. Apum cap. 33. par. 2.

Carilephus Presbyter, & Monachus ex Provincia Aquitanæ Atvernus parentibus Christianis ortus, in Monasterio educatus, virginitatem coluit, jejuniis, vigiliis, & precibus impense addictus, una cum Avito (cujus memoria 17. Junii in Martyrologio ascribitur) à Maximino Aurelianensi Episcopo sanctitate conspicuo, sacerdotio initiatur. deinde apud Cænomanos extracto monasterio, cum Ultrogoda Childeberti Francorum Regis uxore, propter ejus sanctitatis famam ad eum accedendi facultatem peteret, & Madoalenses fines omnes, in quibus situm erat monasterium offerret; oblationem respuit: benedictionem tamen à Deo illi precatu est, adjectiq; in suum cœnobium nullam anquam mulierum ingressuram, quod & in hodiernum usque diem servari. Auctor vitæ illius apud Surium die 1. Julii tom. 4. & Vincentius Beluacensis in speculo histor. lib. 21. cap. 44. Cum autem post ejus obitum mulier quædam Gundu nomine virili habitu ejus monasterium ingredi vellet, priusquam eò perveniret, à dæmone arrepta miserè est vexata.

S. Venceslaus Boëniæ Dux vitæ in acentia, miraculis, & martyrio clarus, virginitatem illibatam ad ultimam usque spiritum custodivit. cuius vitam habet Surius ad diem 28. Septembris.

S. Albertus Monachus Crispiniensis vitæ asperitate à pueritia clarus tanta sanctitate resplenduit ut Deiparæ ope, ut cap. 36 & in Tractatu de Miraculis diximus, viginti duobus annis panem prorsus non gustavit, herbis ac radicibus contentus; viginti vero annis omni potu abstinerit, is cum multis clareret virtutibus, etiam integer corpore, & virgo ab ipso oitu ad supremum vitæ diem creditur permanisse. hæc auctor vitæ ejus apud Surium die 7. Aprilis, vivit circa annum Domini 1140. temporibus Urbani II. & Paschalis II. & Innocentii II. Pontificum.

17. S. Dominicus Deiparæ impense addictus Ordinis Prædicatorum institutor, virginitatis virtute claruit ex S. Antonino 3. par. titul. 23. c. 1. §. 2. & ex lib. 5. vitæ ejusdem apud Surium cap. 7. quin etiam in Ordine ipso Prædicatorum virginitatis integritas mirum in modum floruit, teste eodem S. An-

tonino loco citato cap. 10. ante §. cujus verba sunt hæc. Quidam valdè religiosus frater retulit, quòd intra paucum tempus centum fratrum confessiones generales audiverat, quorum invenit septuaginta integritatem mentis, & corporis servasse, non sine magna orationis instantia, & religionis custodia, quibus ipsa castitas maximè custoditur, sic ille. Idem ferè refert Auctor vitæ S. Dominici lib. 6. cap. 6. ubi & hoc adjicit: Si unus confessarius tot invenit homines sanctos, & puros, quantum putabimus toto ordine lacte sanctimoniam; nimirum de florigero prædicatorii instituti horto Virginis Matris manu plantato, hæc hilia colligit flos Virginis, & filius Dominus noster Jesus Christus. hæc ibi.

Ex hoc ordine prodiit S. Petrus martyr. S. Petrus qui virginitatem (inquit S. Antoninus 3. par. tit. 23. cap. 6. §. 1.) mentis servans, & corporis, nullius mortalis criminis sensit unquam contagiū; sicut suorum Confessarium fidelium testimonio est comprobatum. hæc ibi, & in vita ejus apud Surium.

Ipse quoque S. Antoninus ex Ordine Prædicatorum sanctitate, ac doctrina clarissimus Archiepiscopus Florentinus, virginitatis amore incensus, cum adhuc in seculari vita degeret, eam à Deo assiduis precibus in templo S. Michaelis, quod vocant ad hortum flagitabat; quam Dei beneficio ad finem usque vitæ illibatam custodivit, quemadmodum ex suis confessariis est acceptum: & cum ageret animam defecta jam voce, illud crebro, & suaviter iterabat: *sancta es immaculata virginitas, quibus te laudibus offeram nescio*. Incertum, inquit auctor vitæ illius, an ad Deiparam Virginem conversus, quæ se luctantem cum morte visitasset, an hilaratus, quòd inviolatam ad illum usque diem corpus Virgo ab omni obsecrationis putredine servasset; in vita tamen mulierum colloquia diligentissimè devitabat, nisi aut peccatorum confessio, aut accanum aliquod magni ponderis exegisset.

S. Franciscus Ordinis Minorum institutor à divino, quo flagrabat amore, verè Seraphicus dictus, Deiparæ studiosissimus inter mercaturæ negotia, quibus à primæ ætate fuit addictus, Dei beneficio corporis, & animæ virginitatem servavit. cuius rei Fr. Leo ejus socius testimonium reddidit, non tantum quia ejus fuit confessarius, verum etiam

Xxxxz iaon

Regina
Gallia Vl-
trogoda.

Gundu
mulier S.
Carilephi
monaste-
rium in-
grediens à
dæmone
vexatur.

S. Domi-
nicus ordi-
ni Prædi-
catorum
institutor.

S. Petrus
martyr
Ordinis
Prædica-
torum.

S. Antonius Patavinus

iam quia divinitus hoc sibi peculiariter revelatum asserbat, ut videre est in 1. part. Chron. S. Franc. lib. 6. cap. 23.

S. Antonius Patavinus sanctitate, & miraculis celeberrimis, quem ipse S. Franciscus usque ad eum reverebatur, ut Episcopum suum appellaret, Virginitate floruit. cui rei argumento est lilius, virginitatis symbolum, quod ejus imago manibus præfert; & sane adhuc puer cum improbis corporis motibus pulsari cœpisset, corpus suum in servitutem spiritus redigebat 15. ætatis suæ anno primum ad Canonicorum Regularium, tum martyrij cupiditate incensus ad S. Francisci institutum se recepit, ubi divinis vacans contemplationibus tanta inedia seipsum conficiebat, ut prædebilitate, vix pedibus consistere posset.

S. Ludovicus Episcopus Tolosanensis Ordinis Minorum.

S. Ludovicus ex eodem Ordine Minorum Episcopus Tolosanensis Caroli Regis Neapolitani filius primogenitus, atque hæres futurus tereno Regno renunciavit, Virginitatis à tenera ætate studiosus fuit; ideoque cum muliere, excepta matre, & sororibus, nunquam solus loquebatur, & multis claris miraculis anno Domini 1297. in cœlum migravit.

Henricus infans Lusitanie.

Henricus Infans Lusitanie Deiparæ perquam studiosus, cujus opera Indica in Orientem navigatio cepit, in summa corporis firmitate, summaque licentia illibatam retinuit, Virginitatis florem, quemadmodum cap. 35. dixi, ex Osorio, & Maffejo.

B. Jacobus de Marchia.

B. Jacobus de Marchia Ordinis Minorum S. Bernardini Senensis discipulus, & socius, Deiparæ impensè addictus, ad quam fidenter recurrebat, cujus etiam tutelam expertus est, vir insigni sanctitate, & Cœcionator Apostolicus, ac celeberrimus in Italia, Germania, Bohemia, Bosna, Norvegia, Russia, Hungaria, Polonia, & Dalmatia; cujus corpus adhuc integrum Neapoli in Tēplo Monasterii S. Mariæ Novæ in Arca super altare religiose asservatur, ibique populis ostendi solet. Is testimonio sui confessorii, cui ipsemet B. Jacobus hoc aperuit, virginitatem servavit, quantoque studio hanc virtutem custodierit, quo etiam fructu contra vitia carnis concionatus fuerit, plenius habetur in 3. part. Chron. lib. 6. cap. 6.

S. Franciscus de Paula.

S. Franciscus de Paula, quod est Oppidum in Calabria, Ordinis Minorum institutor miraculorum gloria illustris, ad plurimas, quibus claruit virtutes virginalē quoque castimoniam adjecit, & cum annos

unum & nonaginta vixisset, ex hac vita decessit anno 1507.

18. In Societate quoque Jesu complures Dei beneficio, & singulari Deiparæ patrocinio virginitatem illibatam custodisse certis documentis exploratum habemus. Alios verò plurimos idem fecisse, non obscuræ conjectura affirmare possumus, præsertim in ætate adolescentium, & juvenum, qui nostrum institutum complectuntur, multitudine, qui omnes in Deiparæ sodalitati ab ineunte ætate dum litteris dant operam, in pietate & spiritus fervore educantur, quem fervorem satis præferunt in vocatione, qua in religionem admitti usque ad eum ferventer, atque ex animo efflagitant, ut à suo proposito, nec parentum blanditiis, vel minis, nec amplissimæ hæreditatis spe, nec honorum seculi dignitatibus, quin nudi nudum Christum in religione sequantur, revocari possint; quorum præclara exempla, & frequentissima omnibus satis sunt cognita, atque perspecta.

B. Franciscus Xaverius unus ex novem B. Francisci sociis B. Ignatii Loyolæ nostri Ordinis fundatoris, virginalē pudicitiaæ florem ad extremum usque spiritum servavit, quod constanti suorum confessoriorum asseveratione, aliisque testimoniis probat Turfelinus in ejus vita lib. 6. c. 6. & lib. 2. c. 14. qui tamen, ut tantum thesaurum custodiret, non castior fuit, quam cautior; nunquam enim cum femina ulla sine arbitris, & de rebus necessariis colloquebatur. sic Turfelinus.

P. Petrus Faber Societatis Jesu, qui ex novem B. Ignatii Loyolæ sociis omnium primus Lutetiæ se ad ejus vitæ cursum illi adjunxit, & ob insignem vitæ sanctimoniam, ac præclara Deidona, quibus ornatus erat, Beatus merito appellari potest, cujus vita, & mores plenius in historia ejusdem Societatis propædædicæ edenda describuntur. Is auctore Ridadeneyra lib. 3. vitæ B. Ignatii cap. 11. tanta jam inde ab ineunte ætate religionis indicia præbuit, ut singulariter à Deo electus esse videretur. nam & septimo ætatis anno eximios quosdam ad pietatem sensit instinctus; & duodecimo conservanda castitatis præclaro quodam incensus studio, ejusdem votum in agro emisit; unde postea à pastoritia cura ad litterarium studium traductus, talis tantusque evasit, tum in disciplina-

sciplinarum scientia, tum etiam in spirituum rerum tractandarum prudentia, ut reliqui loci secundum Ignatium cum maxime venerentur, eique plurimum deferrent. quibus autem Dei illustrationibus, & consolationibus perfundi solitus esset, perspicue cernitur apud Ribadencyram loco citato. & in Commentario à se conscripto, in quem eas omnes quasi in ephemeridem retulit.

B. Stanislaus
Kostka.

B. Stanislaus Kostka Societatis Jesu, de quo plura cap. 35. diximus, illibatum conservasse virginitatis decus, quin etiam nullo mortali crimine se ipsum contaminasse tanquam certum, testatumque memoræ prodidit Franciscus Sachinus in ejus vita.

B. Aloysius
Gonzaga.

Idem de B. Aloysio Gonzaga ex eadem Societate IESU testatur Virgilius Ceparius lib. 1. vitæ ejusdem cap. 2. cum enim decimum circiter ætatis annum Florentiæ ageret, cuperetque vehementer aliquid Deiparæ gratissimum præstare; illud in mentem venit, ut illius exemplo coram ejusdem Virginis Annunciatæ Imagine, quæ in ea Urbe religiosè colitur, Virginitatem suam Deo in honorem Deiparæ voto consecraret, quam perpetuò custodivit, illudque singulari Dei beneficio est consecutus, ut toto vitæ suæ tempore nullum carnis motum, nullam obscenæ cogitationis imaginem passus sit. id quod sui confessarii, & præsertim Cardinalis Bellarminus juratus testati sunt.

S. Carolus
Borromæus
virginianus
in cultu
præclaris-
simus.

S. Carolus Borromæus Cardinalis & Archiepiscopus Mediolanensis, nostra memoria Præsul verè Apostolicus, de quo plura cap. 35. inter cætera virtutum ornamenta, virginali integritate floruit, quod multis testimoniis perspicue ostendit Joannes Petrus Jusfanus in ejus vita lib. 8. cap. 22. qui ejusdem historię lib. 1. cap. 3. & 4. illud quoque memoria prodidit, cum varijs Satanæ tentationibus, quibus per improbas mulieres ejus pudicitia insidias moliebatur, fortiter obstinisset, etenim cum Atone suæ ditionis oppido olim adolescens commoraretur, impudicæ mulieris in suum cubiculum à quodam è suis domesticis immittæ per petulantiam strenuè rejecit, ac respuit. Simile quid, cum postea in Cardinalium ordinem ascitus esset, fortitudinis, ac pudicitia exemplum edidit. Nam cum in villam quandam prope Romam ejusdem vini primarii ejus cognati rogatu

concessisset, quo tempore cubitum se recipere volebat, cujusdam sui cognati fraude clam introducit in cubiculum femina multiplici ornata compta, eumque ad flagitium pellicere parata, cujus procaciam vir sanctissimus è cubiculo sese ocyus proripièdo sapientissimè declinavit, in hospitem vero, à quo in tantum animæ discrimen cõjectus erat, iusta indignatione vehementer commotus, eo prorsus insultato tribus ante lucem horis è villa discessit. Ut verò virginitatis florem ad extremum usque spiritum integrum, illibatumque servaret, mulierum quarumcunque, quamvis sanguinis cognatione devinctarum, secreta sibi colloquia planè interdixerat. si quid autem necessario cum iis agendum esset, non nisi patentibus in locis, ac præsentibus viris duobus spectatæ gravitatis, & auctoritatis eas ad colloquia admittebat. Quamplurimos quoque ad virginitatem colendam, vel ad cœlibem vitam capefendam, sive in Religiosorum cœnobijs domibus, tum suarum cohortationum facibus accendit, tum & vitæ exemplo permovit. S. Mauriti sodalitatem ipse auctor instituit, in quam, qui perpetuum sibi cœlibatum indixissent, nomen darent suum; ut ea ratione ad hujusmodi vitæ institutum retinendum se mutuò juvarent, & majores in dies in spiritali via progressus facerent. Eo Præfule Societas sanctæ Ursulæ virgines complectens, quæ sub certis legibus vitam omni virtutum genere ornata in paternis ædibus traducebant, per universam suam Diocesim mirifice est propagata. Societas item sanctæ Annæ mulierum complurium viduarum eximia vitæ puritate sub peculiari quoque regula Deo famulantium eodem tempore vehementer floruit. Quos omnes puritatis integerrimæ fructus nostra ætas acceptos, referre debet purissimo, ac castissimo viro Carolo Borromæo, qui suis moribus, ac vitæ exemplo, quos in Christo nutrebat filios, ad cœlibatum, seu pudicitia laudem inflam-mabat.

MULIERVM FAMILIARITAS DIL- gener capenda.

A Dextremum, si quis rationem nosse desiderat, qua sancti Patres carnis tentationibus, quibus acriter impugnabantur, fortissimè resisterint, carnem propriam variis, & insuetis modis edomando,

Xxxx 3

legat

Societates
ad virgini-
tatem, cœ-
libatum ve
colendum
à S. Carolo
instituta,

Quanam
ratione
sancti mu-
lierum cœ-
suetudinè
vitarint.